

Tušení budoucnosti

Pomalu se probouzím, celé tělo se vzpírá pohnout, jsem unavený a hladový. Včera jsem celý den sklízel pšenici a večer po jednoduché večeři odešel hlídat společné pastviny před zloději. Z celé vesnice po všech hrůzách zbylo pár rodin. Sestěhovali jsme se do jednoho odlehleho údolí a snažíme se přežít. Pomáháme si, hlídáme společně naše údolí a snažíme se rychle naučit to, co naši dědové pozapomínali jako nepotřebné. To, co se kdysi zdálo jako zastaralé, nás dnes zachraňuje před smrtí hladem, to, co se nazývalo bylinkářstvím a alternativní medicínou, nám pomáhá přežít nemoci.

Zmizelo právo, instituce, peníze, daně, vždy dostupná energie a přešel čas probuzení. Probuzení do reality z dlouhého spánku. Nebýt Václava a pár ostatních lidí ze samot, neuměli bychom ani to základní. Někdy, večer u ohně než jdu spát, marně přemýšlím kde jsme my lidé udělali chybu. Proč jsme nebyli schopni pokračovat v rozvíjení naší civilizace dál. Bylo to naší nenažraností, slabozrakostí, nebo to je důsledek normálního vývoje?

Nedávno se u nás zastavil potulný obchodník Altar, původem snad Holanďan. Obchoduje se semeny a řízkami rostlin. Večer jsem se ho ptal,

co si o tom myslí. Tvrdil směsí češtiny a ostatních bývalých evropských jazyků, že je to důsledek nevládnutého vývoje lidstva. Podle něj jsme byli vráceni zpět, abychom se mohli znovu pokusit naučit žít v rovnováze s vlastní myslí, matkou Zemí a Vesmírem, jež nás obklopuje. Mnozí z nás se usmívali, ale já o tom začal přemýšlet. Ze školy si pamatuji, co nás učili o zaniklých civilizacích, jak většina skončila kvůli vyčerpání zdrojů či v důsledku ovládnutí jinou, agresivnější kulturou. O mnohých jsme neměli nikdy žádných zpráv, nezachovalo se nic než ruiny. Podobné ruiny teď začínají vznikat z opuštěných měst a vesnic. Za pár desítek let nebude k poznání kudy všude vedly cesty a po pár stoletích budou mnozí považovat mýty o velkých městech a vozech jezdících bez zvířat za nesmysly pro malé děti.

Pokud bychom před lety přešli na nízkoeenergetickou společnost a celou ji přeorganizovali tak, aby vycházela ze zajištění regionální soběstatečnosti, možná bychom měli šanci. Šanci zachovat víc pro budoucnost našich dětí a nás samotných. Naslouchal bych ale já sám v té době někomu, kdo by tvrdil, že máme začít budovat regionální soběstatečnost? Neposlal bych ho k šípku? Vždyť vše vypadalo v pořádku. Politici tvrdili, že není důvod k obavám, vědci přikyvovali, že jsou blízko k řešení problému a já - my všichni jsme byli v klidu, platili daně a poslušně dělali vše, co po nás systém chtěl. A teď ... ?

Jaroslav Škývara

POVINNÝ VÝTISK
Krajská knihovna
Karlovy Vary

Od ohně se začíná šířit vůně ovesné kaše. Díky Bohu se ho podařilo sklídit před obdobím vichřic. Staršího syna musím ještě znovu poučit o večerní hlídce v příchodu do údolí, bude to jeho první. Zítřejší se bude konat slavnost ženství, dcera bude přijata mezi ženy a už se celý týden učí tomu, co se od ní jako ženy očekává. Jo, život jde dál, vytvořili jsme si sami nové svátky, milníky denního života a umírání. Věřím, že přežijeme, ale stále se ptám, zda to nemohlo být všechno jinak. A vy.....?

Vyšlo na Gnosis9,
<http://tinyurl.com/63amo7>

• Obsah

- tušení budoucnosti ... 2547
- evropští Zelení dali v Lublani radaru červenou ... 2548
- OSN požaduje reformy v zemědělství ... 2550
- české zdravotnictví - další mega-tunel? ... 2552
- mimořádná doba ... 2556
- diskrétní databáze vesmíru - III. ... 2570
- éter - prostředník mezi duchem a hmotou ... 2574
- bajka o topících se ledních medvědech ... 2577
- otepluje se Země, nebo se ochlazuje? ... 2580
- nejstarší stavby světa? ... 2584